

ροῦ τοῦ ἔθνους καταγινόμενον νὰ συμβουλεύηται μετὰ τῶν ἀθανάτων ἐκείνων νόων, τὴν ἡθικὴν καὶ πνευματικὴν αὐτοῦ βελτίωσιν, ἥτις μόνη τὴν σήμερον κατήντησεν ὁ σκοπὸς καὶ τὸ ἐλατήριον τῆς ἀνθρωπότητος.

Π.*

Καταχωρούντες εὐχαρίστως τὴν ἀνωτέρω διατειβὴν τοῦ π. ΙΙ., κρίνομεν ὡφέλιμον εἰς τους ἀναγνώστας μας νὰ ἐχθέσωμεν εἰς τὸ ἀνόδους φυλλάδιον ὅλιγα τινὰ πλατύτερον, περὶ τῆς Βασιλικῆς Βιβλιοδεσμῆς.

ΠΕΡΙ ΛΟΥΤΡΩΝ.

Εἰς πολλὰς τοῦ πολιτισμένου κόσμου χώρας ὑπάρχουν ἕδαιτερα καταστήματα. εἰς τὰ ὅποῖα λαμβάνονται τὰ διάφορα μεταλλικὰ λουτρά καθ' ὅλα αὐτῶν τὰ σχήματα καὶ τοὺς τρόπους. Μ' ὅλον δὲ τὰ λουτρά ταῦτα (εἴτε ἐκ φύσεως εἴτε ἐντέχνως εἶναι κατεσκευασμένα) διαφέρουν ὡς πρὸς τὴν χημικὴν των σύνθεσιν καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν προερχομένας ὡφελείας, δὲν θέλω διαλάβειν δμως περὶ τούτων, διότι εἰς τὰ μέρη μας τοιαῦτα λουτρά σχεδὸν δὲν εὑρίσκονται, μ' ὅλον δὲ τὴν γῆ αὐτῆς εὔμοιρεῖ πολλῶν τοιούτου εἶδους πηγῶν. Αμελοῦνται δὲ τόσον, ὅτι διότι δὲν εὔκολύνονται πολλοὶ νὰ γνωρίσωσι τὴν χημικὴν σύνθεσίν των, ἀλλὰ διότι πρὸ πάντων ἐλλείπει ἀπὸ αὐτὰ ἡ ἀπαιτουμένη ἀνάπταυσις καὶ ἀσφάλεια. Θέλω δὲ διαπραγματευθῆν ἦδη ὅλιγα τινὰ μόνον περὶ τῶν Ἀτυαδῶν λουτρῶν, διότι τὸ εἶδος τοῦτο μεταχειρίζεται καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν, καὶ ἀκολούθως νὰ περάσω εἰς τὰ περὶ τῆς Σαλασσῆς.

Καθεὶς γνωρίζει τί εἶναι τὰ ἀτμώδη λουτρά μας. Εἶναι εὐρύχωροι Σάλαμοι γέμοντες ἀπὸ ὑδατώδεις ἀτμούς, διὰ τῶν ὅποιων, καθὼς καὶ διὰ ὑπογείων ὑδραγωγῶν, θερμαίνονται εἰς διάφορον θερμοκρασίαν, καὶ συγνάκις τοσοῦτον ἴσχυράν, ὥστε μόλις δύναται εἰς ν' ἀναπνεύσῃ. Εἰς τὰ λουτρά δὲ ταῦτα οὐδεμία προφύλαξις λαμβάνεται ὥστε νὰ κρατηθῇ ὄμοία τῆς θερ-

μοκρασία των, καὶ διὰ τοῦτο εύρισκει τις αὐτὰ νῦν μὲν Θερμά, νῦν δὲ ψυχρά, νῦν δὲ πάλιν Θερμότατα, καὶ ἐκ τούτου γίνεται ὅλως διόλου ἡ προσδοκώμενη ἐξ αυτῶν ὄφέλεια.

Διὸν νὰ μὴ παραμελήσωμεν τὰς τοσοῦτον ἀναγκαῖας προτυπίαις εἰς τὰν λουτρῶν τὴν χρῆσιν, ἀρκεῖ ν' ἀναπολέμεν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Θερμαντικοῦ εἰς τὸ σύστημα μας. Εἰς τὰ λουτρὰ ταῦτα ἀναπνέομεν ἀτμόδην ὅλως διόλου ἀτμοσφαῖραν, ἔξογκωμένην καὶ ἔχουσαν μεγάλην Θερμοκρασίαν, εἰς τὴν ὥπολαν καὶ εύρισκεται ὅλον τὸ σῶμά μας βιθισμένον. Ἡ κυκλοφορία ἔξαπτεται, τὸ δέρμα ἔκχαυνοῦται διὰ τῶν ἀτμῶν, τὰ ἀγγεῖα τοῦ δέχονται μεγάλην ποσότητα αἷματος, διὰ τῆς ὥπολας γίνεται ἐρυθροῦν καὶ ἔξονκοῦται, καὶ καλυπτόμεθα ἀπὸ ἀφθονονισθεῖσα. Ἀν δὲ εἰς τοιαύτην στάσιν ὁ ἀναπνεόμενος ἀηρ μεταβληθῆ, εὔκόλως δύναται νὰ στοχασθῇ τις πόσου μεγάλην βλάβην θέλει ἐπιφέρειν ἡ αἱφνήδιος καὶ ταχεῖα μεταβολή. Τοιαῦτα δ' ἀποτελέσματα γίνονται αἰσθαντικώτερα εἰς τοὺς ὅσοι ἔχουν τρυφερωτέρας καὶ εὐαισθητοτέρας ἔνας, εἴτε ἐκ γενετῆς, εἴτε διότι ἐπαθούμενας ἀσθενείας. Πρέπει λοιπὸν ν' ἀποφεύγωσι τὰ ἀτμώδη λουτρὰ ὅσοι ἐπαθούν ἡ πάσχουν ἀκόμη ἀπὸ ασθενείας τοῦ πνεύμονος, ὡς καὶ ὅσοι ὑπόκεινται εἰς τοῦτο, ἡ ἐκ τῆς ἴδιας αυτῶν κράσεως, ἡ καὶ κληρονομίας. Καὶ πρὸς βεβαίωσιν τούτου ἀρκεῖ μόνον ν' ἀναπολήσῃ τις κατὰ νοοῦ ὅτι ἡ ἐνέργεια τῶν λουτρῶν τούτων διευθύνεται ἐπίσης εἰς τὸν πνεύμονα ὡς καὶ τὸ δέρμα καὶ παρεκτὸς τοῦ ὅτι τὸ Θερμαντικὸν εἶναι πλειότερον εἰς αὐτὰ παρὰ εἰς τὰ ἄλλα λουτρά, ὁ ἀτμὸς ἔχει καὶ μεγαλητέραν σχέσιν μὲ τὸν πνεύμονα, ὡς εἰσερχόμενος εἰς τὰς κοιτίδας αὐτοῦ διὰ τῆς ἀναπνοῆς, καὶ ἐπομένως ἡ κυκλοφορία καταστένεται δραστηριωτέρα, ἡ κίνησις τῆς καρδίας εἶναι εἰς μεγαλητέραν ἐνέργειαν, καὶ κατὰ συνέπειαν πολὺ πλειότερον αἷμα πρέπει νὰ διατρέξῃ εἰς τὸν πνεύμονα καὶ αἱ στάσεις τοῦ αἵματος νὰ γίνωσι τοσοῦτον μᾶλλον συγγότεραι, ὅσον πλειότερον εἴμεθα δια-

τεθειμένοι εἰς τοῦτο, εἴτε ἐξ ἐποκτήτου, εἴτε ἐκ φυσικῆς
ἡμῶν ἴδιοτυγχρασίας.

Οσοι εἰναι προδιατεθειμένοι εἰς τὰς κεφαλικὰς στά-
σεις τοῦ αἷματος, πρέπει νὰ ζητῶσιν ὅστε ἡ Θερμοκρα-
σία τοῦ λουτροῦ νὰ μὴν ἔναι πολλὰ δυνατὴ, ἢ νὰ φρον-
τίζωσιν ὅστε νὰ καλύπτωσι τὴν κεφαλὴν διὰ διπλῶν
πανίων βρεγμένων εἰς ψυχρὸν ὕδωρ. Ἐπειδὴ δὲ ἀπαρ-
τα τὰ ῥηθέντα εἰς τὸν προηγούμενον ἄριθμὸν τῆς Φιλο-
λογίας περὶ τῶν θερμομετρῶν λοιπῶν, δύνανται νὰ
ἔφαρμοσθῶσι καὶ ἐνταῦθα, διὰ νὰ μὴ φανῶμεν ταυτο-
λόγοι, παραπόμποντες ἐκεῖσε τὸν ἀναγνώστην, περιο-
ριζόμεθα νὰ κάμωμεν τὴν παρατήρησιν ταύτην μόνον
ὅτι τὸ σῶμά μας ὑπὸ τὰς αυτὰς περιστάσεις δύναται
νὰ ὑποφέρῃ τὴν ύψηλὴν Θερμοκρασίαν, ἀλλ' ἀν ἡ αὐτὴ Θερ-
μοκρασία ἔφαρμωσθῇ καὶ εἰς τὸ εἰς ύγρὰν κατάστασιν
ὕδωρ, δὲν θέλομεν δύνηθην νὰ τὴν ὑποφέρωμεν ἀκιν-
δύνως.

Ψυχρὰ Λουτρὰ καὶ ἴδιως τὰ μεταλλικὰ
τῆς Θαλάσσης. Ἐκπλαισι δι' ἀκριβοῦς τῶν ιατρῶν
παρατηρήσεως ἀνεκαλύφθη ὅτι ἡ ἐπαφὴ ψυχροῦ ἀέρος εἰς
τὸ σῶμα εἰς τινὰς ἀσθενείας τῆς Θέρμης προξενεῖ με-
γάλην ὠσέλειαν. Ἐκ τῆς τοιαύτης δὲ παρατηρήσεως
ἐπορίσθησαν ὅτι ἐξ ἴδιας αὐτοῦ φύσεως τὸ ψυχρὸν ὕδωρ
ἥθελεν ἔχει μεγίστην δύναμιν νὰ ἐξάγῃ ἀρκετὴν ποσό-
τητα Θερμαντικοῦ.

Οταν τὸ Θερμαντικὸν ὑπερισχῆται ἐκτὸς ἡμῶν, εἴτε
διότι ἡ Θερμοκρασία τῆς ἀτμοσφαίρας εἰς τὴν ὁποίαν
ζῶμεν εἶναι πολλὰ δυνατὴ, εἴτε δι' ὑπερβολικὴν γύμνα-
σιν, εἴτε διά τι πάθος Θέρμης ἐνυπάρχον εἰς ἡμᾶς. Βυ-
θίζοντες τὸ σῶμά μας εἰς ὕδωρ μετρίως ψυχρὸν, αἰσθα-
νόμεθα πλειστέρχν ίσχὺν εἰς τὸν ἔκαυτόν μας. Δὲν
μᾶς ταράττει πλέον ἡ πειρακτικὴ Θερμότης, μέτριος
ἴδως καλίπτει τὸ δέρμα μας, καὶ ἐσωτερικὴ ευάρεστος
αἰσθησίες μᾶς προσκαλεῖ εἰς τὸ ξπνον. — Ἀν μ' διον
τοῦτο ἡ Θερμοκρασία τοῦ ὕδατος ἔναι πολλὰ ἀδύνατος,
ἢ ἡ κυκλοφορία μας ἔναι ἀργή, τὰ ἀποτελέσματα εἰς

τοιαύτας περιστάσεις είναι βλαπτικώτατα. Δεν θέλω
δὲ νὰ περιγράψω ἐνθάδε τοιαῦτα ἀπευχταῖς εἰς τὴν ζω-
ὴν ἀποτελέσματα, διότι ποτὲ βέβαια δὲν λαμβάνομεν
τὰ λουτρὰ εἰς τοιαύτην ἀδύνατον Θερμοκρασίαν, οὕτε
εἰς τὴν ὑπερβολικὴν ἀδυναμίαν τῆς κινήσεως τῆς καρ-
δίας.— Εἰς τὰ ψυχρὰ λουτρὰ τὸ νευρικὸν σύστημα αἰ-
σθάνεται πρῶτον τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν, καὶ ἐπομένως τὸ
Ἄρτηριακόν· τὸ δὲ δέρμα ὑπομένει ἀκολούθως τὴν μη-
χανικὴν ἐνέργειαν τοῦ ὕδατος, ἀν θέλη τις νὰ παρατη-
ρήσῃ τὰς πρώτας μόνας στιγμὰς τῆς βυθίσεως. Διὰ
δὲ τὴν εξαγωγὴν τοῦ Θερματικοῦ καὶ τὴν ἐκ τοῦ ὕδατος
κατάθλιψιν συστέλλεται ἐπειτα τὸ δέρμα, τὰ ἄγγεῖα
αὐτοῦ συσφίγγονται, καὶ τὸ αἷμα τρέχει εἰς αὐτὸ μὲ δυ-
σκολίαν, γίνεται ὡχρὸν καὶ προένεται ὡς ἄμπωτες
τρόπον τινὰ ὅλων τῶν ὑγρῶν ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν εἰς τὰ
ἐντόσθια. Αὕτη δὲ ἡ πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος συγκέντρωσις
τῶν κυριωτέρων ὑγρῶν τῆς ζωῆς καὶ ἡ συστολὴ τῶν ζω-
τικῶν δυνάμεων, δίδουν τοσαύτην ισχὺν καὶ ὄρμὴν εἰς
τὸν ἀρμονικὸν διοργανισμόν μας, ὥστε ἀμέσως προκύ-
πτει ἐπαισθητὴ εξ αὐτοῦ ἀντενέργεια, καὶ ἐνῷ ήσαν κα-
καπιεσμέναι αἱ ἀρτηριακαὶ κινήσεις, τὰς διαδέχεται ἀ-
συνήθιστος κίνησις καὶ διερέθισις. Τὰ δὲ μέρη ἄτινα
ήσαν συνεσταλμένα ἐκτείνονται τώρα καὶ διαδέχεται ἡ
Θερμότης καὶ τὸ ζωηρὸν ἔρυθροῦ χρῶμα, τὴν ψυχρότητα
καὶ τὴν ὡχρότητα. Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν δὲ εἰς ταῦτα
ἀσφαλῶς, πρέπει νὰ ἔχωμεν κατὰ νοῦν ὅτι ἡ προξενου-
μένη αὕτη ἀντενέργεια εἰς τὸ σύστημά μας, θέλει εἰ-
σθαι τοσοῦτον μικροτέρα, ὅσον ἡ Θερμοκρασία τοῦ ὕδα-
τος πλησιάζει εἰς τὴν τοῦ σώματός μας, καὶ τοσοῦτον
σφοδροτέρα, ὅσον ἡ βύθισις είναι ταχυτέρα καὶ αἰφνή-
διος, καὶ ὅταν πρὸ τῆς βυθίσεως ἡ κυκλοφορία ἡναι ἐ-
πηυξημένη, εἴτε διὰ μετρίας γυμνάσεως, εἴτε διὰ Θερμοῦ
τινος ποτοῦ, εἴτε διὰ τρίψεως, καὶ τέλος, ἀν ἐνῷ διαρκῇ
ἡ βύθισις, ἐκινήθημεν πολύ. Τὰ ἀφθόνως δὲ διαλελυμ-
μένα εἰς τὰ ὕδατα τῆς Θαλάσσης διάρροα ἄλατα συ-
τείνουν μεγάλως ν' αὐξήσωσι τὰς κινήσεις τοῦ ἀρτηρια-

καὶ συστήματος ὅχι μόνον διὰ τὴν Θερμοκρασίαν τῶν λουτρῶν καὶ τὴν ἐλευθέρως γινομένην εἰς τὴν Θάλασσαν κίνησιν, ἀλλὰ διὰ τὴν ὄποιαν ἔχουν τὰ εἰρημένα ὅλατα ἐνέργειαν εἰς τὸ δίρυμα. Κ' ἐκ τούτου ὁ ἀνθρωπος δύναται νὰ λάβῃ πλειοτέραν ἴσχυν καὶ ὡφέλειαν ἀπὸ τὰ λουτρὰ τῆς Θαλάσσης, παρὰ ἀπὸ τὰ τοῦ γλυκοῦ ὕδατος τῆς δίας Θερμοκρασίας.

Συνήθως προτιμῶμεν τὸν καιρὸν τοῦ Θέρους διὰ νὰ λαμβάνωμεν τὰ λουτρὰ τῆς Θαλάσσης πρέπει ὅμως νὰ φυλάττωμεν τὰς αὐτὰς προφυλάξεις τὰς ὄποιας ἀνεφέραμεν ἀλλοτε περὶ τῶν Θερμῶν λουτρῶν. Ως πρὸς τὸν καιρὸν δὲ τὸν ὄποιον θέλομεν διατρέψειν ἐν τῷ ἴδατι, ὅφελομεν νὰ Σεωρῶμεν τὴν ἴδιαν ἡμῶν ἴδιοσυγκρασίαν, μένοντες ὅσον ἡ προερχομένη ἐξ αυτῶν αἵσθησις μᾶς εἶναι εὐάρεστος. Ποτὲ δὲ δὲν πρέπει νὰ μακρύνωμεν τὰ λουτρὰ διεγείροντες ἐντὸς ἡμῶν τὴν δυσάρεστον αἴσθησιν ἥτις συνοδεύει τὴν πολλὴν κατάθλιψιν τῆς κυκλοφορίας, καὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς Θερμοκρασίας μας, διότι εἶναι παρατηρημένον ἀπὸ ἔμπειρους ἰατροὺς ὅτι ἀφοῦ ἀπαξὴ ή Θερμοκρασία τοῦ σώματός μας ὀλιγοστεύσῃ, δυσκόλως δύναται ν' ἀναλάβῃ, καὶ καταστένεται αἰτία ὅχι μικρᾶς βλάβης εἰς τὰς τρυφερὰς καὶ εὐαίσθητους κράσεις.

Ἡ ταραχὴ τῆς Θαλάσσης συντείνει εἰς τὴν αὔξησιν τῆς προαναρρερθείσης ύγιεινῆς ἀντενέργειας τόσον διὰ τὴν ἀδύνατον κατάστασιν τῆς Θερμοκρασίας, ὅσον διὰ τὴν προξενουμένην εἰς τὸν λουόμενον κίνησιν.⁷ Αν δὲ ὅστις μεταχειρίζεται τὰ λουτρὰ δὲν ἐπιθυμῇ νὰ λάβῃ εἰμὴ μετρίαν ἀντενέργειαν, εἴτε διότι ἔχει χρονικὰς φλογώσεις εἰς τὸ ὑπογάστριον, τὰς ὄποιας εἰς τὴν ζωηρὰν ἀντενέργειαν διαδίχονται νέαι στάσεις τοῦ αἷματος, εἴτε διότι ἡ ἴδιοσυγκρασία τοῦ εἶναι τρυφερωτάτη, εἴτε διὰ τὴν πολλὰ νέαν ἥλικίαν του, εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις ταύτας, λέγω, πρέπει νὰ προτιμῶμεν τὰς ὥρας ἔκεινας κατὰ τὰς ὄποιας ὁ ἥλιος διαχύνων τὰς ἀκτίνας του, Θερμαίνει τῆς Θαλάσσης τὸν ἐπιφάνειαν, καὶ καθ' ἀρρών καταπαύει.

ση ὁ ἄνεμος, τὰ ἔδατα εἶναι γαλήνια. Προσθέτω δὲ τέλευταῖον ὅτι ὅσοι, εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας των ὅντες προδιατεθειμένοι εἰς τὰ φθισικὰ πάθη καὶ ἀναγκαζόμενοι ἀπὸ ἀδυνατίας (πρόδρομοι τῶν πρώτων συμπτωμάτων) νομίζοντες ὅτι θλούν θεραπεύεται τὴν ἀδυνατίαν των ταίτην, (τὴν ὁποίαν ἀνάγουν εἰς ἄλλας τινὰς αἰτίας) λαμβάνοντες τῆς θαλάσσης τὰ λουτρά, δὲν κάμνουν ἄλλο εἴρηνται τὰ ταχύνωσι τὸ θλεψερὸν τέλος των. Ἐπειδὴ δὲ συγκυνοτάτη εἶναι εἰς τοὺς τόπους μας ἡ φθίσις, ἐξ τῆς ἀναποφεύκτου αἰτίας τῶν πληθυσμένων πόλεων, τοῦ πολιτεισμοῦ, τῶν ἔξεων καὶ ἔθεων, καὶ τῆς ἀδιαφορίας πολλῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν, διὰ τοῦτο καὶ μόνου πρέπει νὰ ἐπαγρυπνῶμεν πολὺ λαμβάνοντες τὰ λουτρά, διὰ νὰ μὴν ὑποπέσωμεν εἰς μέγα καὶ ἀδιόρθωτον σφάλμα.

Καθεὶς γνωρίζει ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔμφηται τις εἰς ἀκριβεστέρας ἐκθέσεις περὶ χρήσεως τῶν λουτρῶν εἰς Περιοδικὸν φύλλον. Εἰδὼ περιορίζω ἐνταῦθα τὰς μικρὰς σκέψεις μου. Εὐτυχής δὲ ἔντη δύνηθη κ' ἐγὼ νὰ φανῶ χρήσιμος κατά τις τοὺς συμπολίτας μου.

Νικόλαος Ναρέκος.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ *Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ. *Αρθρ. α.

Ἡ εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου κυρίως συνίσταται εἰς τὸ νὰ εὐχαριστῇ τὰς χρείας καὶ τὰς ὄρεξεις του. Αἱ δὲ χρεῖαι καὶ αἱ ὄρεξεις αὗται κυρίως θεμελιοῦνται εἰς ἀντακείμενα, ἡ κιῆσις τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ τὰ συνήθως λεγόμενα πλούτη. Ἐπομένως ὅσον ὁ ἀνθρωπὸς εἶναι πλούσιος, ἔχει καὶ μεγαλύτερα μέσα εὐτυχίας καὶ εὐζωΐας.

Μὲ τὴν λέξιν πλούτη δὲν πρέπει νὰ ἐννοῶνται μόνον τὰ ὑλικὰ πράγματα, ἕσα δηλαδὴ ὁ ἀνθρωπὸς δύναται ν' ἀποκτήσῃ μεταβάλλων καὶ μετασχηματίζων, διεξιχθόρων πράξεων, μέρη τινὰς τῆς οἰκουμένης ἢ τῆς σύγ-